

Zelta galma teātris.

Written by Normunds Ozoliņš
Tuesday, 18 December 2012 06:12

2012.gada 21.aprīlī

Zelta galma teātris.

Sapnī mani kāds aicināja uz savas teātra trupas izrādi, kurā pats spēlēja arī kā aktieris. Izrāde notika brīnišķīgos, ar zeltu izšūtos tērpos un skaistā, ar zeltu rotātā teātrī. Es sapratu, ka viņi to tur par lielu godu, ka var būt šajā teātra trupā, kurā jāiestājas jau no bērnības. Iestāšanās ir jāapliecina ar īpašu parakstu svinīgos apstākļos.

Dīvainākais bija tas, ka nekas vairāk, kā piederības gods un mētelis ar skaistiem zeltītiem uzplečiem, tiem nepiederēja. Faktiski viņi visi bija nabagi. Tiem visu mūžu bija jākalpo šajā teātrī! Tie nebija brīvi, jo bija saistīti ar parakstu, ka visu mūžu paklausīgi kalpos teātrim. Tie nedrīkstēja iet citur un nodarboties ar kaut ko citu! Teātra ļaudis bija bezgalīgi laimīgi, ka varēja piederēt šim teātrim. Tiem nekā nepiederēja, bet tie dzīvoja skaistā, zeltītā teātrī! Teātra izrāde bija vienmuļa un neinteresanta, taču teātra ļaudis paši sevi kaut kā iedvesmoja un ar lielu sajūsmu viens otru pārliecināja, cik gan gradiozs šovs esot bijis!

Es biju priecīgs, ka nepiederēju šim teātrim, tā saglabājot brīvību. Interesanti, ka teātra izrāde bija par kaut kādām hierarhijām, kurās ļaudis spēlēja. Katra teātra dalībnieka sapnis bija tikt hierarhijas kāpnēs uz augšu, tādī iegūstot lielāku titulu un godu. Sapņa beigas.

Skaidrojums.

1. Zelta teātris ir Luterāņu Baznīca, kurā spēlē mācītāji.

2. Mācītāji dzīvo labos apstākļos, kaut arī pašiem nekas nepieder.

3. Mācītāji nevar brīvi kalpot Dievam, jo tiem ir jāpieder "teātrim". Bieži vien kalpot Dievam un

Zelta galma teātris.

Written by Normunds Ozoliņš
Tuesday, 18 December 2012 06:12

Baznīcai, ir pilnīgi atšķirīgas lietas.

4. Kalpošana ir neefektīga, bet mācītāji paši sevi iedvesmo ar ilūzijām, it kā darītu ko tiešām grandiozu. Faktiski māna paši sevi.

5. Mācītāji dzenas pēc sava goda (zeltītiem uzplečiem). Jo lielāks tituls, jo lielāks gods ! Tas arī bija viņu mērķis, kāpēc tie vispār parakstījās spēlēt !

6. Mācītājs ir šajā trupā bezgala laimīgs, ka var tur atrasties, jo tas viņam sagādā godu un stāvokli sabiedrībā, taču viņš nevar darīt to, ko īstenībā pats vēlētos.